

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. Χ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΝ

Είδα μία δήλωσιν του στον «Κήρυκα» της 9ης Σεπτεμβρίου, του κ. Χ. Χατζημιχαλή, στην οποίαν αποκαλεί τον μέν κ. Α. Πατρίδην «φίλιτον», ἐμὲ δὲ «φίλον». Καὶ τὸ ἓνα, εἴνοι ἡμέρα, διότι χίλιες φορές τὸν ὑβρίζε δκ. Πατρίδης καὶ τὸ ἄλλο, διότι ἀφείδου δ κ. Χατζημιχαλὸς ἀπεσιγήσῃ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν του κ. Ἀθαν. Α. Μ. Βότσαρη, πρὸς ὃν ὡρεῖται ἰσόβιον φίλων ὡς ἑγγονὸν τοῦ Μάρκου Βότσαρη κατὰ ὡς ἑγγονὸς τοῦ πάππου του, ἔπαυσε νὰ διατελῇ φίλος μου.

Δὲν ἦτο δυνατόν τὴν δήλωσίν του αὐτὴν νὰ τὴν κάμῃ μέσον τοῦ «Ομογυλάκιου» κ. Γ. Χατζῆ τῆς «Ἡπείρου»; ἢ ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ, ἀφοῦ με θεωρεῖ «φίλον» του; Ἡ προπαρσκευάσει κανένα μεγάλο σχέδιον μετ' τὴν προσφυγὴν του πρὸς τὸν κ. Πατρίδην;

Ἐλθισμὸν ὁ κ. Χ. Χατζημιχαλὸς δι' αὐτὸν τὸ εἶπεν ὁ ἴδιος τὸν παρελθόντα χειμῶνα καὶ τοῦ ἔδωκα καὶ σχετικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Ἀθαν. Α. Μ. Βότσαρη, διὰ ν' ἀναγώγῃ τὴν προπατορικὴν φιλίαν μετὰ τὸν ἑγγονὸν τοῦ ἥρωος Μάρκου Βότσαρη;

Ἀς ἀφήσῃ ἡσυχίαν τὸν ἀρχηγὸν τῶν «Ἐλευθεροφρόνων» κ. Γ. Χατζῆ, ὁ κ. Χρ. Χατζημιχαλὸς, τὸν ὁποῖον ποῦν κακῶς ἐξυπηρετήσῃ καὶ θέλει πολὺ κακῶς νὰ ἐκπληρώσῃ ἀκρίβειαν, ἐὰν εἴ-αι ὅχι ὁν τῶ

πιτρῶων καὶ τῶν χορηγῶν, τοῦ «Κήρυκος». Δὲν εἶμαι πολιτικῶς ἐχθρὸς τοῦ κ. Μεταξᾶ, τοῦ ὁποῖου ἐπαίνω τὴν τελευταίως ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν ἐθνικὴν του δράσιν καὶ τὸν ἐν τῇ «Πολιτείᾳ» συναφῇ ἀρετῇ ἁγῶνά του, δι' οὗ ἐξεσκέπασε τὸν βρωμερὸν λέβητα τοῦ Βενιζελισμοῦ.

Ἄν καὶ δὲν δυσκολεύωμαι νὰ εἰπω δημοσίᾳ στὸν κ. Χατζημιχαλὸν, ποῖος μοῦ εἶπε τελευταίως ἐν ὁριστικῶς ἀπεχθὲς ὁ ὅτιος τῆς Πολιτικῆς, οὕτως καὶ ὁ δημοσιεύμα μου δύναται νὰ παραλέσῃ ἐπιταγὴν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὅπως, δυνάμει τοῦ περὶ Τύπου Νόμου, ἀποκλύσῃ τὸ ὄνομα τοῦ εἰπόντος μοι τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰδήσιν, διότι αὐτὴ οὐδένα ποινικὸν χαρακτὴρα φέρει, ἐντοῦτοις δυνάμει νὰ τοῦ τὸ ἀποκαλύψω, παρόντος τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἡπείρου» κ. Γ. Χατζῆ. Ἐρωτῶ ὅμως τὸν κ. Χατζημιχαλὸν, διατὶ, καταγγελλεῖς πρὸς τὸν κ. Μεταξᾶν, ὅτι ἐπανέρχεται εἰς τὸν Στρατὸν, καὶ προκλήθεις νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως δι' εἶναι ψεύδος τὸ τοιοῦτον, ἀπέφυγε νὰ τὸ πράξῃ;

Σὲ πολλοὺς μπελλάδες μὰς ἔβαλε τοὺς ἀντιβενιζελικούς τῆς «Ἡπείρου» ἢ παρουσίᾳ τοῦ κ. Χ. Χατζημιχαλὸς εἰς τοὺς ἀγῶνας μας, δὲν ἐνισκᾷ ἐπὶ τέλους οὗτος τὰ μᾶ: ἀφήσῃ ἡσυχίαν;

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

νων συνεταίρον ἢ ὑπομισθῶν δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ κατὰστῆμα του καὶ δὲν θὰ καταστραφῇ ὁλοκληρωτικῶς.

Ἡ περὶ καταδράσεως μονορφῶν διάταξις νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται ὅπως μεταρρυθμισθῇ. Νὰ ἐπιτραπῇ μὲν ἡ καταδράσις, ἀλλὰ νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἰδιοκτήτης, ὅπως προτιμᾷ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς νέας οἰκοδομῆς τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ καταδρασίθεντος οἰκοδομήματος. Τὸ μίσθωμα δὲ δέον νὰ ὁρισθῇ ὅπως κανόνισι ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Ἐπαγγεληματικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ, μὴ ὑπάρχοντος Ἐπιμελητηρίου, τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν, λαμβάνοντες ὅτι ὅφει τὴν τοποθεσίαν τῆς οἰκοδομῆς, τὰ ἔξοδα ἀνοικοδομήσεως καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Ἐνοικιαστοῦ.

Ἐπίσης καθίσταται ἀπαραίτητος καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀρθροῦ 28 Καφ. Β' τοῦ ἰσχύοντος Ἐνοικιοστασίου διὰ τῆς ἐξῆς παραγράφου: (Ὡς Ἐργαστάσια δὲ νοούνται τὰ Βιομηχανικὰ τοιαῦτα, δηλ. τὰ ἀποσχολοῦντα ὑπὲρ τοῦ 6 ἐργάτας καταστήματα καὶ λειτουργοῦντα διὰ μηχανισμάτων, ὡς «τετράγραφα, μηχανοκίνητα ἀρτοποιεῖα» οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἐργαστήρια (μικροφωτογραφικὰ κλπ.)

Αἱ ἀνωτέρω τροποποιήσεις καταδείχθησαν ἀναγκαῖαι εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἐφαρμογὴν τοῦ Ἐνοικιοστασίου καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ λάβῃ τὰς ἀποβὰς ὅτι ὀφείλει τῆς, εἶναι δὲ τὸς ἐξυπηρετικαὶ τῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνικῶν τάξεων, ὥστε νὰ μὴ ἀμφισβάζωσι ὅτι τὰ τήνον τῆς ἐνθέτου ὑποστηρίζου καὶ τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ Σώματος τῶν Ἐπαγγελματιῶν τῆς ἰδιοκτησίας μου Πατρίδος, τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν Ἡπείρου.

Υποστηρίζοντες τὴν διατήρησιν ἑνὸς θεσμοῦ περιοριστικοῦ μὲν, ἀλλὰ δικαίου, σκοπῶν καὶ ἐπιβεβλημένου, ἀπεκλήθημεν ὑπὸ τῶν κ. ἐξ Ἐπαγγέλματος Κτηματιῶν Μολοσεικῶν. Τοῦτο παρῶς, ὅτι οἱ κ. ἐξ Ἐπαγγέλματος ἰδιοκτήται ἔχον συγκεχυμένην ἰδέαν περὶ τῆς μολοσεικῆς θεωρίας.

Ἐὰν ζητῶμεν τὴν παράτασιν τοῦ Ἐνοικιοστασίου καὶ τὴν ἐλαφρὰν τούτου τροποποίησιν, τὸ πράττομεν διὰ τὸν ἀντίθετον ἀκριβὲς λόγον. Διότι δὲν εἴμεθα Μολοσεικοί, ἀλλὰ φίλοι τῆς τάξεως. Διότι δὲν ζητοῦμεν νὰ γερμενίσωμεν, ἀλλὰ νὰ προστατεῦσωμεν τὸ ἰσχύον κοινωνικοοικονομικὸν καθεστὸς. Χωρὶς νὰ τὸ αἰσθάνονται μολοσειάζουν οἱ ἰδιοκτήται διὰ τὸν παραλόγον καὶ ὁ περιφύλλον ἀπαιτήσεων τῶν. Ἐὰν δὲν ἐθαμβῶντο τὸς πολλοὶ ὑπὸ τοῦ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος τῶν θὰ ἐβλεποντὸν μέγαν κοινωνικὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον ἐργλεῖε ἡ κατάργησις τοῦ Ἐνοικιοστασίου, ἢ ἡ ριζικὴ τούτου εἰς βῆρος τῶν Ἐνοικιαστῶν μεταρρυθμῖς εἰς τὰς σημερινὰς κοινὰς περιστάσεις. Κατάργησις Ἐνοικιοστασίου σημαίνει λαϊκὴν ἀσφαλίαν καὶ ἀγανάκτησιν, κοινωνικὴν ἐξέγερσιν, ἐπανάστασιν, ἐμφύλιον σπαραγμὸν, Κοινωνικὴν καὶ Κρατικὴν ἀποσύνθεσιν. Καὶ ἐὰν εὐρέθησαν χεῖρες διὰ νὰ συλλάβωσι τὸν φονέα μᾶς ἀδικίας καὶ τὸν ὑπερασπιστὴν ἐνδὲς καταπατομένου δικαίου, τὸν Νικόλαον Τσέταν, καὶ νὰ τὸν οδηγήσωσι εἰς τὰς φυλάκας, καταργουμένου τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ἐνοικιοστασίου, δὲν θὰ ὑπάρχουν τοιαῦτα χεῖρες.

Ἀλλὰ τὸ ἐπίσημον Κράτος εὐτυχῶς δὲν ἀπεφάσισε ν' ἀποκτονήσῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ στείρῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ἐθνοκτόνον ἐμφύλιον σπαραγμὸν. Καὶ παρὰ τὰς προσπάθειας τῶν ἐξ Ἐπαγγέλματος ἰδιοκτητῶν, ὅπως μετεφάντευσον ἀσυνειδήτως εἰς τὸν τόπον μας τὸ δένδρον τοῦ Μολοσεισμοῦ, δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχουν, διότι οἱ ἰθύνοντες, ἀποβλέ-

ποντες εἰς τὸ Κρατικὸν καὶ τὸ γενικὸν Κοινωνικὸν συμφέρον, σέπτονται λογικῶς καὶ λαμβάνουν ὅτι ὀφεί πάντα τὰ στοιχεῖα τὰ ὅποια ἀπαυτοῦνται διὰ μίαν δικαίαν πράγματι κρίσιν.

ΔΗΜ. ΖΩΤΟΣ

Δικηγόρος

Διευθυντῆς Ἐπαγγεληματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.

ΣΚΟΠΙΜΟΙ ΚΑΚΟΗΘΕΙΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΙ

Κύριε Διευθυντά,

Ἦκουσα κ' ἐγὼ χθὲς διαλαλουμένην τὴν εἰδήσιν ὅτι οἱ ἀποτάκτοι τῆς Ἡπείρου, πέντε ἐπαιρηθῶς τὸν ἀριθμὸν, ἐργάζονται διὰ τὴν αὐτονόμησιν τῆς Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας.

Οἱ συνάδελφοί μου ἐξανέστησαν διὰ τὴν λυριολεκτικῶς ἀτιμονταύτην συκοφαντίαν, ἐκτοξευομένην κατ' ἀνθρώπων, οἵτινες παιδιῶδες ὑπερήνησαν τὴν Πατρίδα.

Ἐγὼ, ὅμως δὲν ἐξανέστην, διότι τὴν ἀνέμενον. Πρὸ τινῶν μηνῶν εἶχον συγκεντρωθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν αἱ γνωμιτεύσεις τῶν Σωμάτων διὰ τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἀποτάκτων. Τὸ Ὑπουργεῖον εὐρέθη τότε εἰς δυσχερὲ θέσιν. Ἐπρεπε νὰ εὕρῃ μίαν δικαιολογίαν νὰ μὴ ἐκτελέσῃ τὸν νόμον. Νὰ μὴ ἀνακαλέσῃ τοὺς ἀποτάκτους. Ἐπὶ τέλους τὴν εὐρεῖαν αἱ ἐφημερίδες διελάλησαν. «Ἡ αἴμπαξις τῶν ἀποτάκτων μετὰ τοὺς ληστὰς τοῦ Δοξαρά».

Τώρα πάλιν συνεδριάζει τὸ ὑπὸ τὸν ἀντιστράτηγον Παπαθανασίου συμβούλιον. Ἠλπισαν ὅτι οἱ ἀποτάκτοι δὲν θὰ ὑποβάλουν αἰτήσεις ἐπαναφορᾶς. Ἐκείνοι ὅμως ὑπέβαλον πάντες. Τὸ Ὑπουργεῖον εὐρέθη πάλιν εἰς θέσιν δυσχερῆ. Κάτι πρέπει νὰ εὐρεθῇ πάλιν. «Πρέπει νὰ εὐρωμεν μίαν ἀφορμὴν» εἶπον, καὶ αἱ ἐφημερίδες διελάλησαν πάλιν. «Ἡ κίνησις τῶν ἀποτάκτων πρὸς αὐτονόμησιν τῆς Ἡπείρου». Λίσχος ἅμα καὶ οἶκτος.

Β. Γκορτζῆς

Ἀπόστολος Ταγματάρχης

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ τῶν ἐσωτερικῶν δρόμων Ζίτσης, δαπάνη τοῦ Κληροδοτήματος ἀειμν. Α. Ζιτσαίου ὑπὸ ὄρους, ὃν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἰωαννίνων μέχρι τῆς 18ης τρέ, ὅποτε ὁπότε γενησέται ἡ κατακύρωσις.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 9ῃ Σεπτεμβρίου 1924

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλους)

Ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων τῆς Ἐπιτροπῆς προέβη νὰ εἶναι ἡ παράτασις τοῦ ἀχίστου ἐπὶ δεξιάν τοῦ Ἐνοικιοστασίου. Τὴν διάδοκίαν ταύτην τῆς παρατάσεως θεωροῦμεν ἀναγκασιότατην, χάριν τῆς ἀποκτήσεως ὑπὸ τῶν Ἐνοικιαστῶν τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς μὴ δημιουργίας κατ' ἔτος ἐχθρικῆς ἀτμοσφαίρας. Διὰ τῆς πενταετοῦς παρατάσεως δὲν θὰ φοβοῦνται μήπως ἐξωσθῶν καὶ πεταχθῶν εἰς τοὺς πέντε δρόμους οἱ ἐνοικιασταὶ, ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἑτησίου Ἐνοικιοστασίου καὶ θὰ δυνηθῶν νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὸν ἐξωραϊσμὸν ταύτων δαπανοῦντες ἐξ ἰδίων.

Βεβαίως δὲν ὑποστηρίζομεν τὴν ἐπιβολὴν ἐνδὲς καθεστώτος ἐντελὸς ἀμεταβλήτου. Τοῦτο θὰ ἦτο δεσμευτικὸν καὶ θὰ ἥδικοι καὶ τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἀναλόγως τῶν μεταβαλλομένων συναλλαγματικῶν καὶ λοιπῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν. Ἀλλὰ δὲν ζητοῦμεν καὶνὰ παραμείνῃ ἀμετάβλητον τὸ καταρτισθὲν νέον Ἐνοικιοστάσιον ἐπὶ πενταετίαν. Ἐπιτροπὴ ὀλιγομελὴς ἐξ εἰδικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ τῶν ἐνδια-

φερομένων Ὁργανώσεων Ἰδιοκτητῶν, Ἐπαγγελματιῶν κλπ. ἐνοικιαστῶν, θὰ συνέρχηται κατ' ἔτος καὶ θὰ κανονίσῃ τὸ ποσοστὸν αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῶν μισθωμάτων, ἀναλόγως τῶν ἐπικρατούντων οἰκονομικῶν ὁρων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μορφήν τοῦ νέου Ἐνοικιοστασίου, νομίζομεν ὅτι αὐτὴ δέον ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι καθολικὴ. Ὅπως καὶ τὸ μέχρι τοῦδε Ν. Α. δέον νὰ μὴ ἔχῃ ἐξαιρέσεις ἐναντίον τῆς συνταγματικῆς διατάξεως κατ' ἣν «ὅλοι οἱ Ἕλληνες πολῖται εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου».

Διὰ τοῦ νέου διατάγματος δικαιοτάτον φρονοῦμεν νὰ ληφθῇ μέριμνα ὑπὲρ τῶν Ἰδιοκτητῶν, τῶν διαμενόντων εἰς τὰ Ξενοδοχεῖα.

Διὰ τοῦ ἥδη ἰσχύοντος Ἐνοικιοστασίου ἡ πρόσληψις συνεταίρου θεωρεῖται ὡς ὑπομισθωσις καὶ ἐπιτρέπεται πᾶσα ὑπομισθωσις, τῇ εἰδικῇ ὅμως ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἄλλως τε παύει ἡ ὑπὸ τοῦ Νόμου προσαρτάσις. Εἰς τὸ νέον Διάταγμα ἐχομεν τὴν γνώμην ὅτι θὰ εἶναι δίκαιον νὰ τεθῇ διάταξις, ἐπιτρέπουσα ἀπολύτως τὴν πρόσληψιν συνεταίρου καὶ τὴν ὀλικὴν ἢ μερικὴν ὑπομισθώσιν. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης θὰ προστατεῦθῃ ὁ ἐνοικιαστής, ὁ ζημιωθείς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος του καὶ ἐν γένει τῆς ἐπιχειρήσεώς του καὶ προσλαμβά-

νον ὁλόκληρον τὴν πόλιν συλ- μετ' ἡν καταργησὶν τῆς Ἱσοπο- νε ἀπο τα πολεμένα στησια των μεγάλων ἐκείνων Ἐβραίων ποι-

Τσιμέντα Δαλματίας βάρους 40 ὀ-
κάδων μὲ γυμνὸν σάκκον δωρεάν δραχ.
88 ὁ σάκκος.